

AVUSTRALYA'DA *ELELE*

YIL 2. SAYI 15

* BATI TRAKYA TÜRKLERİ *

EYLÜL/EKİM 1995

29 Ekim 1923 günü akşamı Ankara'da toplar atılmaya başladı.
31 pare top, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk başkanlığına Mustafa Paşa'nın
getirildiğini bütün memlekete ilan etti

**29 EKİM CUMHURİYET BAYRAMINIZ
KUTLU OLSUN**

Saygı değer Türk toplumu

Bu Dergi Batı Trakya Türk İslam Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır. Herkezden gelecek mektup, hikaye, fıkra, şiir v.s yazılarınıza kapımız açıktır.

Göndereceğiniz yazıların altına isminizi yazmayı lütfen unutmayın. Her yazının sorumluluğu yazan kişiye aittir. Önemle duyurulur.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz, çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu dergiye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açığız.

Teşekkürler

Fiyatı: \$ 2.00

BASIN VE YAYIN KOLUNA YAZILARINIZI LÜTFEN HEMEN GÖNDERİNİZ.

Yazışma adresi:

**B.T.T.İ.D Elele Dergisi
16-Kent street
Pahran vic 3181
Melbourne, Australia
Tel:(03)9510 4889 -Fax:(03)9510 2417**

Sorumlu Başkan: Hasan Meyzinoğlu

Yazıların incelenmesi: Nadir Celil ve Rıza Ahmet

Baskıya Hazırlayanlar: Mehmet İmam Hüseyin, Feriha Reşitoğlu

Bilgisayara geçirenler: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam Hüseyin

Kapak: Sihem ve Mehmet İmam Hüseyin

Yardımcılar: Kâmil Atasoy, Türkan Gagalı

KANBERRA'DAN HABERLER

No. 12/95

20 Ekim 1995

BÜYÜKELÇİ BİLAL ŞİMŞİR'İN
CUMHURİYET BAYRAMI MESAJI

Avustralya Türk toplumu, Cumhuriyet bayramına hazırlanıyor. Brisbane'da, Sydney'de, Melbourne'da, Adelaide'de, Perth'te ve diğer çeşitli yerlerde, derneklerimiz, kuruluşlarımız kolları sıvamış, çalışıyorlar. Şenlikler, sosyal geceler, balolar, ulusal oyunlar, spor karşılaşmaları hazırlanıyor. Konuşmalar yapılacak, şiirler okunacak, şarkılar, türküler söylenecek, oyunlar oynanacak. Yurtsever iş adamlarımız hazırlıklara cömertçe katkıda bulunuyorlar. Sydney'de, Melbourne'de çıkan değerli gazetelerimiz, dergilerimiz sütunlarını açmış, toplumu şimdiden bayram havasına hazırlıyorlar. Radyolarımız, Televizyonlarımız da bayram hazırlığında. Bunları izlemek beni mutlu ediyor. Anavatan Türkiye'den binlerce kilometre uzakta, güney yarım kürenin bu diyarında, bizbize bir Cumhuriyet bayramı daha kutlayacağız. "Gitmesek de, görmesek de o yurt bizim yurdumuzdur" diyeceğiz, o Cumhuriyet bizim Cumhuriyetimiz, bu bayram bizim bayramımızdır, diyeceğiz.

Türkiye Cumhuriyetinin 72. yılı hepimize kutlu olsun!

Ulusların, toplumların çeşitli bayramları olur, ama her ulusun, her milletin bir tek ulusal günü, bir tek milli günü vardır. Bizim de Şeker Bayramı, Kurban Bayramı gibi dini bayramlarımız; 23 Nisan, 19 Mayıs, 30 Ağustos gibi ulusal bayramlarımız vardır, ama "ulusal günümüz" tekdir ve o da 29 Ekim Cumhuriyet bayramıdır. Bayramlar arasında Cumhuriyet bayramının apayrı ve pek seçkin bir yeri vardır. Cumhuriyet bayramı bayramların en büyüğüdür ve bütün ulusumuzun biricik ulusal günüdür. Tarih gereği bu böyledir, yasa gereği böyledir. Protokol gereği, uluslararası gelenek, görenek gereği olarak da çağdaş Türkiye'nin biricik ulusal günü, Cumhuriyetimizin kuruluş günü olan 29 Ekim günüdür. O gün ve yalnız o gün yabancı Devlet Başkanları Türkiye Cumhurbaşkanı'na kutlarlar, Türk ulusuna iyi dileklerini sunarlar. Yabancı Büyükelçiler, Hükümetleri adına Türkiye Büyükelçisini kutlarlar. Avustralya Protokol Genel Müdürü, Türkiye Cumhurbaşkanı şerefine kadeh kaldırır ve bütün yabancı Elçiler de ona katılırlar.

Biricik ulusal günümüz olan Cumhuriyet bayramı, hepimize kutlu olsun!

./..

Sayfa 1

Türkiye Büyükelçisi olarak, Avustralya'da bu benim ilk Cumhuriyet bayramımdır. Buraya geldiğimden beri kendi kendimi hazırlamıştım. 29 Ekim'de Başkent Kanberra'da yabancı devlet temsilcilerine resmi davet vermekle yetinmeyecek, Türk toplumunun içinde de olacaktım. Toplumumuzla bütünleşecek, kaynaşacaktım. Buna için için can atıyordum. Bu yıl Cumhuriyet bayramı denk düşüyor, hafta sonuna rastlıyordu. Ben, 28 Ekim'de bir şehirde olur, 29 Ekim'de bir başka şehire yetişebilirim diye düşünüyorum. 30 Ekim Pazartesi günü de Kanberra'da bayram kutlamaya hazırlanıyordum.

Sağolsunlar, dernek yöneticilerimizden davetler aldım. Mektupla, kartla, faksla, telefonla davetler geldi. Hepsi beni düzenledikleri Cumhuriyet Bayramı kutlamalarına çağırıyorlar. Hepsine ayrı ayrı teşekkürlerimi sunarım. Hepsini ayrı ayrı kutlar, sevgi ve saygıyla kucaklarım.

Fakat bana gönderilen bu davetiyelerde gördüm ki, bir tek şehirde üç dört ayrı yerde Cumhuriyet bayramı kutlanıyor. İnsanlarımız Cumhuriyet bayramı kutlamasında bile bir araya gelememişler. Ben, aynı anda üç beş yerde olamayacağım için, derneklerimizin hazırlamış oldukları bu bayram kutlamalarına ne yazık ki katılamayacağım. Türk toplumunun bugünkü bölünmüşlüğü, beni, çaresiz, toplumla birlikte bayram kutlamaktan alıkoymakta, bayramda toplumla kaynaşmaktan mahrum bırakmaktadır.

Gurbetçilerin en gurbetçisi sevgili Avustralya Türk'ünün, biricik milli günümüzde bile, senede bir gün için dahi birleşememesi hazindir ve Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak beni tâ yürekten yaralamıştır!

İyi niyetli, iyi yürekli aziz insanımız, yurtsever ve dertli gurbetçimiz, gün gelir, bugünkü anlamsız bölünmüşlüğünden döner ve elele verip hep birlikte, kardeş kardeş bayram kutlamayı da öğrenir umuduyla, Cumhuriyet bayramımız hepimize mutluluk getirsin, diyorum.

Bayram, çocuğumuza, gencimize kutlu olsun! Öğrencimize, öğretmenimize, din görevlimize kutlu olsun. İşçimize, esnafımıza, iş adamımıza kutlu olsun. Yazarımıza, sanatçımıza, gazetecimize kutlu olsun. Yaşlımıza, emeklimize, kadınıma, kızımıza, kısaca, bütün insanlarımıza kutlu olsun!

Avustralya'daki bütün vatandaşlarımıza, mutluluk ve başarılar diler, içten sevgi ve saygılar sunarım.

Sayfa 2

TURKISH EMBASSY

CANBERRA

A.C.T

TEL (06) 295-02 27

FAKS : (06) 239 65 92

BÜYÜK

KAYIP

Şimdi de gönülllerimizde yaşayacak...

Rahmetle andığımız Sadık Ahmet'i 1977 yılında tanıdım. O yıllar Trakya Türkü'nün lidersiz, başsız kaldığı yıllardı.

Kendisiyle Trakya üzerine yaptığımız sohbetimizde beni çok etkilemiş, ileride bize lider olabilir diye düşünmüştüm. Yıllar sonra imza kampanyasıyla, 1980 yıllarında Selânikte toplanan İnsan Hakları temsilcilerine Batı Trakya Türküne yapılan baskıları dile getiren İngilizce yazılmış metinleri gizli olarak salona girip dağıttı. Dağıtım bitince polis tarafından fark edilip salondan çıkarıldı.

İmza kampanyası ve bu son olay **Sadık** adının yalnız Yunanistanda değil sınırları aşıp dünyada da duyulmasını sağladı. Etkileyici fiziği ve kişiliğinin toplumca sevilmesinin payı azımsanamaz. İnancı bir hayatı vardı. Baskılara karşı mücadele veren, yılmadan Trakya Türkünün haklarını savunan, mahkeme kapılarında günlerini yitiren, hapse atılan inanç adamı oldu.

O, temel insan hak ve özgürlüklerine bağlıydı ve onu savunuyordu. Şiddeti kesinlikle reddediyordu. Demokrasinin ancak Trakya Türkü'nün de bütün olanaklardan eşit şekilde yararlanmasıyla olacağına inanıyordu.

Batı Trakya genelinde Türk toplumunun hakları için imza kampanyası başlattığı yılda, kendisiyle Gümölcin'de meşhur Çukur kahvede kahvelerimizi yudumlarken Trakya'nın ileri gelenlerinden yakındığını hâlâ unutamıyorum. 1989 Haziranında Dostluk-Eşitlik-Barış Partisi dairesinin camlarının kırıldığı günün akşamı bizim köye geçikmeli gelebileceğini, bunu köylüye haber vermemi söyledi. Ben de heyecan ve merakla köyün altı kahvesini teker teker dolaşıp haberini iletmıştim.

Trakya'da umudun bittiği yerde, parlıyan Sadık artık aramızda yok. Mezarı üzerinde güller açsın, Ruhu şad olsun, Mekanı cennet.

Yusuf Kapancı

GENE SILAYA

Boşuna dememiş atalarımız: "Yurt özlemi"

"Vatan sevgisi" "Ana gibi yar,vatan gibi diyar olmaz" diye. Bizim kuşak özellikle; Yurdundan kopartılıp göçe zorlanmış olanlar...

Tahassürle geriye bakmaktan kendimizi alamıyoruz. Bu tabiyatın kanunu besbelli... Öyle ya, insan, duygu ve düşüncesiyle, hatıralarıyla, onuruyla v.s. temayüz eden mümtaz bir yaratıksa, bir çırpıda geçmişini yok sayması elbet mümkün değildir.

Ancak bu, kör bir taassupla sadece maziye angaje olmak gibi bir ihtirasa dönüşmemeli ki, gelip yerleştiğimiz bu yeni vatanımızda değişik kültür ve şartlara uyum sağlama zorunluluğu karşısında basiretimiz bağlanmasın.

"Geçmiş geleceğin malzemesidir" özlü sözü, aklın inbiğinden geçmiş son derece değerli bir sözdür. Mazi, bu çerçevede değerlendirilirse eğer, geleceğe ışık tutulmuş olur.

Bizim gözlerimiz, nedenli ileriye bakıyor veya biz, bizi çevreleyen koşulların nedenli bilincindeyiz dersiniz?

Gazete dendiğinde genelde Türkiye'den gelen ya da Türkçe gazeteleri anlıyoruz, onlara bakıyoruz, okursak onları okuyoruz. Yerli basın, yayının bizimle ilgili bir haberi varsa dikkatimizi çekebiliyor. Radyoda S B S in Türkçe programını dinlerken, sıra ancak Türkiye muhabirine geldiğinde ıspıs oluyoruz. Ama biz, aynı zamanda Avustralyalıyız!

Bir şairimiz şöyle diyor: "O mahiler (balıklar) ki, derya içredir, deryayı bilmezler". Genç anne-babalar özellikle, deryadaki balıklar durumunda kalmayı terci etmeyin; Bedbaht olursunuz Tanrı esirgesin ! Batı Trakya'da yıllardır çektiğimiz ızdıraplarda uyum sağlayamayışımızın payı olduğunu unutmayalım.

Peki, ben, yurdumuz konusunda duyarsız mı kalalım diyorum ? Elbette hayır. Buna kimin gönlü, nasıl razı olabilir ?! Batı Trakya'daki kardeşlerimizin insanca hakları uğruna uluslar arası hukuk çerçevesinde yürüttükleri mücadelede bütün kalbimizle yanlarındayız. Elimizden geleni yapmayada her zaman hazırız. Buradan elimizden ne gelecekte tabii...

Ancak gerçek savaşı verecek olan onlardır. Zira cepheye olan kendileridir. Arz kürenin diğer yanındaki bizler, onlara göre cephe gerisinde dahi değiliz. Hariçten celâllenmenin, ucuz kahramanlıktan öte bir manası yoktur.

Bir çoğumuz gidip gördük. Batı Trakya'daki bu günkü nesil, yeterli ölçüde bilinçlenmiş durumdadır. Haklı davasında er geç başarılı olacağı aşikârdır. Bu, öncelikle orada yaşamaya azimli olmalarından,

verdikleri uyumlu, kararlı, isabetli, uygarca mücadeleden belli değildir ?.

.....
Batı Trakya Türk'ü, daha dün seçkin bir evlâdını kaybetti. Dr. Sadığın esrarengiz bir şekilde ebediyete intikali bizi derinden sarstı. Yüreğimizi yaktı kavurdu. Öldü demeye dilimiz varmıyor aslında... Halkın gönlünde kurduğu nadide tahtında ilelebet yaşayacaktır elbet...

Toplumların mümtaz evlâtlar yetiştirmesi bir raslantı eseri değildir. Bunun için belli bir tarihsel sürecin yaşanması, toplumların pişip olgunlaşması, giderek tarihin uygun nesnel yasalarının vücut bulması gerekiyor. Batı Trakya Türk'ü işte bu süreci yaşadı. Lozan'dan bu yana çok acılar çekti. Tarih onu adeta zulmüyle imtihan etti . Bu süreci onu kişiliğine kavuşturan doğurganlığına erıştiren...

İnsanlık, mazlum halkların bağrında doğan kahramanlarla ancak lâayık olduğı yerlere doğru yücelmektedir. Dolayısıyla halk kahramanları, insanlığa mal olmuş kişilerdir. Bu tarihsel akışın geriye dönüşü yoktur. Toplumlar, bir kez doğurganlık düzeyine ulaştı mı muhtaç oldukları liderin tecelli etmesi artık mukadderdir. Batı Trakya Türk'ü bundan böyle daha nice kahramanları bağrından fıskırtacak potansiyele haizdir.

Batı Trakya göğünden bir yıldız kaydı... Sadece bir yıldız... Şafak sökene dek daha çok yıldızlar ışıyacaktır.

Batı Trakya Müslüman Türk'ü onca cefayla geldiğı noktadan sonra yaktığı meş'aleyi daha ilerilere taşıyacak, uluslar arası modern mücadele yöntemleriyle şüphesiz çağın gündemini yakalacaktır. Darısı Avustralyadakilerin başına !

Dünyadaki tüm Batı Trakyalı kardeşlere aydınlıklar dileğiyle...

17 Ekim 1995
H. Meyzinoğlu

NOT: Kültür Ateşesi Hadiye hanımın yazısına dikkatinizi çekirim.

TÜRK TOPLUMU VE KÜLTÜREL KİMLİK KONUSU:

Hadiye NUGAY
Kültür Ateşesi

GEÇEN SAYIDAN DEVAM:

Buna verilecek en gerçekçi yanıt her halde dünyamızın giderek küçülmemekte olduğu ve yalnızca kendi ülkelerimizin coğrafyasıyla sınırlı olmamamızdır. Bilim ve teknoloji başdöndürücü bir hızla ilerlemekte, kitle iletişim araçları dünyanın öteki ucunda olup bitenleri anında aktarabilmektedir. İçinde yaşadığımız ve "Bilgi ve İletişim Çağı" diye adlandırılan zaman kesiti ise ülkeler ve insanlar arasında 'kaynaşma' ve 'açılmayı' gerektirmektedir.

"Kültürel değişim", "kültürel çoğulculuk", "kültürlerarası iletişim", "geçiş kültürü", "kültürel çeşitlilik", vb kavramlar giderek artmaktadır. Bu değişimlerin sonucu olarak bir yandan ülkeler ve kültürlerarası uzaklıklar azalırken, farklı kültürlerin birarada, barış içinde yaşamayı öğrenmeleri de giderek önem kazanmaktadır. Yeryüzünde genç-yaşlı birçok insan bu değişimlere ayak uydurmak zorunda hissetmektedir kendini.

Bugün Avrupa ülkeleri de çokkültürlü toplumlar haline gelmektedir. Kanada ve ABD'de ise göçmenlik olgusu ve politikaları köklü bir geçmişe dayanmaktadır. Avustralya ise politikalarını çokkültürlülüğe ve göçmenlik politikalarına dayamış genç bir ülkedir. Öyleyse geçiş kültürü sorunlarını yaşayan tek toplum yalnızca biz değiliz. Avustralya'da yaşayan diğer toplumlar da, yeryüzünde çeşitli ülkelerde yaşayan insanlar da bu sorunları yaşamaktadırlar.

Sorunların çözümünde 'gerçekçi yaklaşımlar' belki de önerilebilecek en sağlıklı yol olacaktır. Toplum olarak kendi koşullarımızla birlikte içinde yaşamakta olduğumuz ülkenin de koşullarını gözönünde bulunduran, kendi kültür değerlerini saygıyla taşıyan, bunları korurken farklı kültür değerlerine de saygı duyan, gelişmeye açık bir toplum olmalıdır amaçlanan... Kendi kültürel değerlerimizle içinde yaşadığımız toplumun kültürüne, ekonomik ve siyasal yapısına ister istemez katkıda bulunmaktayız. Toplumun her kesimine katkıda bulunmak, Parlamentoda, Bürokraside, Yerel Yönetimlerde, Ekonomik Sektörde, Sanat ve Kültür alanlarında üstün nitelikli katılım olmalıdır amaç...

Dünyaya baktığımızda, çağdaş denilen toplumlar kendi kültür değerlerini bocalamadan, saygıyla taşıyan, ama evrensel kültür değerlerine de saygı duyan, gelişmeye açık toplumlardır. Aynı durum bireyler için de geçerlidir.

2. kuşağın sağlıklı yetişmesi ise kültürel yoksullaşma değil, kültürel zenginlikle sağlanmalıdır. Her iki kültüre ait mirasın özümsemesi, birinin yitirilmesi ya da her ikisinden de vazgeçilmesinden daha iyi görünüyor. Kültürel kimlik ise hiç kimseye dışarıdan verilemez, kimliğine karar verecek olan bireyin kendisidir, kendi seçimleridir. Çağdaş Türk insanı, hiçbir komplekse kapılmadan binlerce yıllık tarihinin biriktirdiği her türlü değeri benimseyen bir yaklaşımla, hem Türkiye'de, hem yurtdışında aydınlık bir geleceğin, yeni bir çağın temelini oluşturabilecek yeteneğe ve birikime sahiptir.

Yurtdışında yaşayan Türk insanı, bulunduğu ülkelerde kendi kültürünü o ülkenin halkına tanıtmak ve sevdirmek açısından önemli bir işlev üstlenmek durumundadır. Yaşam biçimimiz, insanlarla iletişimimiz, markette alışverişten tutun da restoranda yemek yiyişimiz, oturup kalkışımız, sokakta yürüyüşümüz, diğer insanlarla ilgili değer yargılarımız, duygu ve düşüncelerimiz, olaylara tepkilerimiz, ses tonumuz ve daha akla gelebilecek pek çok davranışımız bizim kültürümüzü yansıtan özelliklerdir. Kültürel kimliklerimiz ise, kendi ülkemizden taşıyıp getirdiğimiz ve içinde yaşadığımız ülkenin kültürel yapısından kendi kültürümüze seçip, eklediğimiz zenginliklerin bileşkesinden başka ne olabilir?

Hadiye Nugay
Hadiye Nugay
Kültür Ataşesi

ULUSLARARASI BATI TRAKYA PANELİ'NİN BİLİMSEL DEĞERLENDİRMESİ

Feyyaz SAGLAM

Değerli Konuklar,

Uzun bir süredir hazırlıklarını sürdürmekte olduğumuz "Uluslararası Batı Trakya Paneli"ni, dünyada kurulan ilk Türk cumhuriyeti olan "Batı Trakya Türk Cumhuriyeti"nin 82.kuruluş yılı-dönümünde başarıyla gerçekleştirmiş olmanın bahtiyarlığı içindeyiz. Bilindiği üzere günümüzde Türk-Yunan ilişkileri, daha açık bir ifadeyle Türkiye-Kıbrıs-Yunanistan-Batı Trakya ilişkileri siyasi, iktisadi, askeri, dini alanlarda oldukça yoğun bir ilişkiler yumağı halinde iki milletin ve dünya kamuoyunun gündemindeki yerini korumaktadır. Son dönemde bu ilişkilerin Yunanlılarca büyük paralar harcanarak suretiyle, uluslararası bilimsel platformlara kaydırılmak istendiğini görmekteyiz. İçinde bulunduğumuz 1995 yılında Rum-Yunan ikilisi 10-13 Mart 1995'te Güney Kıbrıs'ta Türk düşmanı bütün grupları toplayarak "Küçük Asya Hakları Konferansı" düzenlemiştir... Çok geçmeden benzer bir yaklaşımla bu kez Batı Trakya'nın ikinci önemli Türk yerleşim merkezi İskeçe'de 30 Haziran-3 Temmuz 1995 tarihlerinde "Küçük Asya ve Kıbrıs'ta Halkların Türkler Tarafından Zorla Müslümanlaştırılması ve Türkleştirilmesi" adıyla ikinci bir konferans tertip edilmistir. Çok geniş maddi imkanlar kullanılarak ve tarihi gerçekler saptırılarak düzenlenen bu toplantılarla Yunanlıların başlıca 2 amaç peşinde oldukları görülmüştür:

1) Bir takım maddi imkanlarla ve zorlamalarla bilim dünyasını da bu açıdan etkilemek ve lobi faaliyetlerini genişletmek. (İskeçe'de düzenlenen toplantının konuşma metinlerinin Yunanca'dan başka İngilizce olarak da kitaplaştırılacağına açıklanması bu amacı açıkça göstermektedir.)

2) Batı Trakya'da ve Kıbrıs'ta Türklerin psikolojik açıdan morallerini bozmak.

Bütün bu faaliyetlere Türk milleti, B.T.T.D.D.'nin 22-23 Nisan 1995 tarihlerinde İstanbul'da düzenlediği "Uluslararası Batı Trakya Kurultayı" ile güzel bir karşılık vermiştir. İzmir'de mütevazı şartlarda İstanbul genel merkezimizin manevi desteği ile düzenlediğimiz "Uluslararası Batı Trakya Paneli" bu alanda 2. önemli girişim olmaktadır. Geçtiğimiz ay Batı Trakya'da saibeli bir trafik kazasında yitirdiğimiz Batı Trakya Türkleri'nin siyasi lideri merhum Dr. Sadık Ahmet'in anısına hasrettiğimiz bu panel ayrı bir anlam taşımaktadır. Bu panel ile Batı Trakya ve Kıbrıs Türkleri'ne moral desteği sağlanmakla birlikte ; bilimsel anlamda da meydanın boş olmadığı, en azından Türk Dünyası'nın konuya sahip çıktığı mesajı Yunanlılara sunulmaktadır.

Bu an karşınızda bulunan değerli panelist dostlarımız davetimizi büyük bir anlayışla karşılamışlar, kendi imkanlarıyla İzmir'e gelip konuşmayı kabul etmişlerdir. Hepsine huzurunuzda sükranlarımızı sunuyoruz. Dostlarımızın panelde dile getirdikleri görüşlerden, tekliflerden Batı Trakya Türkleri azami ölçüde yararlanacaklardır. Kendileriyle bundan sonraki çalışmalarımızda da iş birliği içerisinde olma arzumuzu belirtiyoruz. Bu arada maddi imkanlarımız yetmediği için panelimize davet etmeyi düşündüğümüz Bulgaristan, Makedonya, Moldova ve Hollanda'

daki uzman dostlarımızla da önümüzdeki yıllarda bu tür faaliyetlerde birlikte olabileceğimizi umuyoruz.

Oldukça geniş,karmasık,çok yönlü,derinlikli bir konuyu bir panel süresinin mücade ettiği zaman içerisinde,tam anlamıyla ele alabilmek elbetteki mümkün değildir.Bu açıdan bu ve benzeri uluslararası bilimsel faaliyetlerin devam etmesi,gelenek-selleşmesi hatta kurumlaşması ve Türkiye dışında da Almanya ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde yapılmasının da yerinde olacağına inanıyoruz.İzmir'de mütevazı şartlarda düzenlediğimiz bu panelimizin gördüğü ilgiden aldığımız cesaretle özellikle önümüzdeki yıldan itibaren daha iyi şartlarda "Uluslararası Batı Trakya Araştırmaları" adıyla bilimsel toplantıların yapılabilmesi için ilgililerden destek bekliyoruz.Ayrıca,Batı Trakya probleminin Türk ve dünya kamuoyuna maledilebilmesi için basın-yayın ve siyasetçiler için ihdas edilen "Dr.Sadık Ahmet Ödülleri"nin Batı Trakya konulu bilimsel çalışmalar için de düşünülmesi yerinde olacaktır.Böylece,konuya bilim dünyasının daha yoğun desteği ve ilgisi elde edilebilecektir.Son olarak panelimizde yapılan konuşmaların,tartışmaların ve elde edilen sonuçların ; tarihe belge olması ve panelimize katılamayan çevrelere ulaştırılabilmesi bakımından mutlaka kitaplaştırılması gereğini vurguluyoruz.

Önümüzdeki yıllarda daha iyi şartlarda,daha kapsamlı bilimsel çalışmalarda bulunabilmek arzusuyla,panelistlerimize basın mensuplarına ve siz değerli konuklarımıza teşekkür eder Batı Trakya davasına göstermiş olduğunuz yakın ilgi nedeniyle şükranlarımızı sunarız.

f82.

Yunanlı Prof. Megalomatis'in "Uluslararası Batı Trakya Türkleri Kurul- tayı"nda yaptığı ilginç konuşma

Megalomatis ve Dergimiz Sahibi, Kurultay sonrası yanyana.

Sayın Başkan, Değerli Meslektaşlarım, Bayanlar ve Baylar,

Türklerin Yunanistan'da karşı karşıya kaldığı ciddi problemler üzerine yapılan Kongre'nin başarılı olacağını umarım. Medeni dünyanın Yunanistan'da İnsan Haklarına karşı girişilen şiddet hakkında doğru bilgilendirilmesinin zamanıdır. Şimdi bazı Batı Avrupalı politikacılar, Yunanistan'daki farklı azınlık gruplara uygulanan kötü ayrımcılıkla değil de, Kuzey Irak'da düzeni korumaya yönelik Türk çabalarıyla niçin daha fazla ilgilendiklerini açıklamalıdır.

Uygun görülmeyen ve hatta tehlikeli bile olacak olan gerçek şudur ki Avrupa Topluluğu Yöneticileri, Yunanistan'ın eğitim, kültür, sosyal antropoloji gibi alanlarda sergilediği tavra değil, finans, ekonomi, politika ve askeri alanlarda uyguladığı politikalara daha çok ilgi göstermektedirler. Avrupa Topluluğu içerisinde yer alan böylesine gerici, ırkçı ve dolayısıyla temelden Avrupa karşıtı bir ülke olarak Yunanistan, hemen -eğer yakında değilse- ki benim hemen şimdi şu kısa zaman içerisinde gelişeceğini hissettiğim, oldukça tehlikeli neo-faşist ideolojinin yıkılmasını gerçekleştirebilir.

Yunanistan'da uydurma tarihi doktrinleri kabul ettirmek isteyen bir hükümet vardır. Bu doktrinlerle her yerde karşılaşabilirsiniz. Okullarda, ilk ve orta dereceli eğitimi el kitaplarında, üniversitelerde, öğrencilerin hala geçerli olan Askeri Cunta (1967-74) tarafından kabul edilmiş dogmaya göre hiçbir bibliyografya verilmeden yeniden hazırlamak zorunda bırakıldıkları el kitaplarında; kitaplarda; gazetelerde; magazinlerde; kritiklerde, hatta bilimsel yıllıklarda; kitle iletişim araçlarında (radyo, tv programları); politik nutuklarda. Bu düzmce tarihi doktrine göre, Yunanlılar son 12.000 yıldır bugünkü Yunan topraklarında varolmuşlardır. Onlar ilk ve en önemli medeniyet olarak meydana gelmişlerdir. (Beşeri olarak %5'den daha az bir azınlığa sahip olduğunuz ve böylece Çin, İran, Türk, Hindistan, İslam, Roma, Sümer, Asur-Babil, Mısır medeniyetleri hakkında hiçbirşeyin varolmadığı bir ülkede böyle bir kanının yayılması normaldir. Daha kötüsü, yine bu düzmce tarihi dogmaya, dünya üzerindeki tüm diğer insanların barbardırlar ve kendi zan-

larınca Makedonyalı değil de Yunanlı olan II. Aleksandr tarafından en son olarak medenileştirildiler. Bu tarihi ırkçılık yine bu düzmece tarihi dogmaya göre, Antik çağlardan zamanımıza kadar süregelen medeniyetin, kültürün ve modern zamanımızda bir yansımasıdır..

Eğer herhangi birisi Yunanistan'da bu iğrenç ve uydurularak tasarlanmış yapıya itiraz edecek olsa, hemen ihraç edilir ve kariyeri sonsuza dek yokedilir. Daha da kötüsü bu kişiye, genellikle herşeyi kontrol eden bir postada, telefon konuşmalarında problem çıkaran veya fiziksel durumunu bile tahrip etmeyi deneyen; her yerde hazır ve çok güçlü bir kurum olan Yunan Gizli Servisi tarafından savaş açılır. Yunanistan'da 1991-1992'de genç bir öğrenci, herhangi bir mahkemeden ya da normal kanuni uygulamadan geçirilmeden, sadece Makedonyalı II. Aleksandr'ın Yunanlı değil, bir katil olduğunu söylediği için birkaç ay hapiste kalmıştır.

Bu çok kötü ortamda bütün Yunanlı azınlıklar ayrımcılığa ve zulme tabi tutulmuşlardır. Daha kötüsü, Yunanistan'da -özellikle son zamanlarda- Müslüman azınlık olarak adlandırılan Türk azınlık hariç hiçbir azınlık resmen tanınmamıştır. Atina rejiminin bu azınlığı kendi etnik ve milli karakter ve kimliğinden yoksun bırakılması gülünç bir çabadır.

Ancak asıl problem geride kalanlardır; Makedon azınlığı (150.000 nüfus); Ulah-Romen azınlığı (400.000 nüfus); Arnavut azınlığı (Yunanistan'da 'Arvaniler' denilen) (1.500.000); Latin katolik azınlığı (100.000 nüfus).

Daha problemli olan geri kalanlardır ki, bir tek halk olarak değerlendirilemezler. Yaklaşık 7.7 milyon insan -biraz değil- genel azınlığı oluştururlar. Giritli (kökenlerinde karakter ve tarihi gemileriyle Filistinli olan) azınlık (900.000 nüfus); Yunanca

konuşan Anadolu azınlık (2.800.000 nüfus) ve Yunanca konuşan Güney Balkan Arnavut, Romen ve Slav nüfusun karışımı olan Azınlık (yaklaşık 4.000.000 nüfus).

Bütün geride kalanlar alimler arasında yeterince bilinirken, Arnavut-Ulah-Slav azınlığın meydana geliş konusuna fazlaca değinilmemiştir. Eğer Arnavut, Makedonyalı ve Ulah azınlıkları dikkate almazsak, çok eskilere bakmayız. Kendi dillerini (biraz kapsamlı veya akıcı) konuştuklarından beri, 4 milyonluk tabii ki Yunanlı olmayan bu nüfus, 1453'den önce Konstantinopol ve 1453'den sonra İstanbul Patriği tarafından tasarlanan ve sürdürülen Helenizm politikası sonunda meydana gelmiştir.

Bu işlem, bu program kesinlikle ırkçıdır. 1828'den beri Atina Rejimi tarafından devam ettirilmiştir ve diğer halkların kimliklerine karşı bir seri saldırılar içerisinde.

Bu saptırılmış programla ilgili olan herşey çalışılmalı ve kontrol edilmeli, dünyanın her yerine yayılmalı ve açıkça kınanmalıdır. Yunanistan resmi ve ciddi olarak bunu ilan etmelidir. Yunanistan bütün bunların son 170 yıldır Atina'dan kaynaklandığını kabul etmemektedir. Eğer olmazsa, Avrupa bu gerici dinci ve milliyetçi ülkeyi Birlik'ten çıkartmalıdır.

Yunanistan ya tarihi gerçekleri ve İnsan Hakları'nı kabul etmeli veya yok edilmelidir.

Prof. M.Ş. Megalomatis

YUVAMIZ: Yukarıdaki konuşma 23 Nisan 1995 tarihinde İstanbul'da düzenlenen "Uluslararası Batı Trakya Türkleri Kurultayı"nda yapıldı.

Üzerinde oldukça uzun bir süre geçmiş olmasına rağmen önemli bulduğumuz için aynen ve yorum-suz olarak yayınlıyoruz. Yorum okurlarımızın.

BABALAR GÜNÜ

Sevgili okurlar, Söz konusu olan yazının içeriğine girmeden önce kadınlar kolu üzerine bir kaç cümle yazmaktan kendimi alamadım.

İlk önce tüm kadınlar kolu yöneticilerine ve kendilerine yardımcı olanlara, böyle bir anlamlı günde biz babalar için hazırlamış oldukları “Babalar günü eğlence gecesi” için en içten samimi duygularımı ve teşekkürlerimi bildirir, gelecekteki çalışmaları için kendilerine üstün başarılar dilerim. Hepimizin bildiği gibi cemiyetimiz bünyesinde “Kadınlar kolu” adı altında kadınlarımızın kurmuş olduğu bu kolun mazisi 3-4 seneye dayanmaktadır. Fakat , bu kadar kısa bir zaman sürecinde yapmış oldukları etkinlikler çoktur. Bizlerin, cemiyetimizin kurulduğundan bu yana yapmış olduklarımızın fevkinde etkinlikler göstererek, maalesef bizden daha başarılı olmaktadırlar. Vallahi bravo kadınlarımıza. Bu etkinliklerin tümünü burada teker teker yazmak burda sayfalar doldurur. Fakat, birkaç tanesinden de bahsetmeden geçemeyeceğim. Örneğin: Her ay kendi aralarında eğlence tertip etmeleri. Prahran festivalinde Türk yemeklerini, el sanatlarını (el işlemleri) teşhir etmeleri. Yıllardan beri özlemine çektiğimiz şu elinizdeki okuduğunuz “Elele” dergisini çıkarmaları. Eyalet içinde istenilen yerlere gurup halinde geziler tertip etmeleri ve saire. İşte bunlar gerçekten takdir edilecek etkinliklerdir. Sözlerimi bu konu üzerinde burada noktalarken böyle güzel etkinliklerinden dolayı kendilerini bir daha tebrik eder başarılarının sonsuz olmasını dilerim.

Sevgili okurlar, şimdi gelelim esas konumuza: Hatırlanacağı üzere 3 Eylül pazar günü kadınlar kolunun tertip etmiş olduğu “Babalar günü” nü kutlama gecesine eşimle birlikte iştirak ettik. Eşim vazifesi icabı salona benden önce gitmişti. Arkadan da ben gittim. Salona vardığımda ummadığım bir manzara ile karşılaştım. Vazifelendirilmiş birkaç genç kadın kardeşlerimiz, her gelen babanın yakasına içeri, yani salona girerken birer karanfil takıyorlardı. Bu çok güzel ve insanı duygulandırıcı bir olguydu. Bu güne kadar böyle bir şey toplumumuz arasında yaşanmamıştı. Kadınlarımızın böyle bir şeyi düşünüp tertip etmeleri beni çok duygulandırmıştı. Hatta bir ara heyecanlanmış, gözlerimden bir kaç damla sevinç göz yaşlarının aktığını farkettim.

İçeri girdiğimde herşeyin gayet güzel ve mükemmel bir şekilde tanzim edilmiş olduğunu gördüm. Masalar uyumlu bir şekilde sıralanmış, üzerleri örtülmüş, vazolar içinde çiçekler konmuştu. Salon, balonlar ve renkli kâğıt şeritlerle süslenmişti. Her şey çok güzel, pırıl pırıldı. Tabii ki, güzel olan yalnız bunlar değildi. Geceye iştirak eden bütün insanlarımızda kadını ve erkeği ile, gençleri ile pırıl, pırıl güzel ve neşeli ve de çok samimiydiler. Zaten benim , o gece süresince en çok dikkatimi celb eden ve beni duygulandıranda, bütün gecenin gayet samimi ve çok sıcak bir atmosfer içinde geçmesiydi. İnsanlarımızın bir birlerine o kadar yakın, o kadar samimi ve sıcak davranmaları, insana daha çok sevk ve neşe veriyordu. Bu sebeple olsa gerek ki, o gece boyu herkes gerçekten neşeliydi ve çok güzel bir hava esiyordu ortada. Gecenin memnuniyet verici olması, zaten insanların yüzlerinin ifadesinden de okunuyordu. Ben kendi payıma, 23 senelik Avustralya hayatımda bu güne kadar yapılan geceler içerisinde

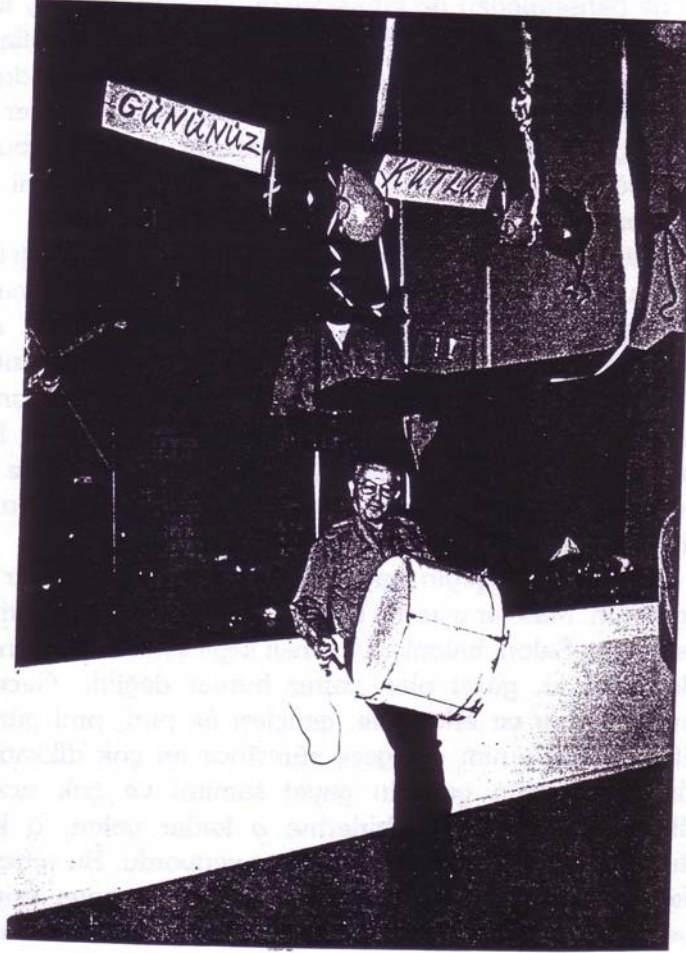

böylesine güzel ve sıcak bir atmosfer içinde geçen bir gecenin yapıldığını hatırlamıyorum desem yalan yazmış olmam.

Bu güzel geceye bazı sebeplerden dolayı katılmamış olan insanlarımızın da, bir daha böylesine güzel gecelerde aramızda olmalarını isterim.

Toplum olarak, bu gibi güzel ve neşeli geçen eğlence gecelerine gerçekten ihtiyacımız olduğuna inanıyorum. Çocuklarımızın, bilhassa yeni yetişen gençlerimizin birbirlerini daha iyi tanımaları ve birbirlerine kaynaşmaları bakımından da bu gibi gecelerin önemi büyüktür. Zaten bir çoğumuz birbirimizi toplu olarak ancak böyle günlerde görebiliyoruz. Yapılan bu tür eğlenceler, aynı zamanda bizim kültürümüzünde bir parçası sayılır. Gençlerimize, eğlence yerlerinin sadece diskolar olmadığını, bizimde kendimize göre eğlence değerlerimizin olduğunu gösterebilmek için, böyle geceler düzenleyip onlara da gönüllü olarak eğlenebilme olasılığını yaratabilmeliyiz. Sonra insanın , insan olarak arada sırada deşarz olmaya, eğlenmeye ihtiyacı vardır. Bu bir kaçınılmaz gerksinimdir. Monoton bir hayat tarzı insanı ruhen, bedenende çökeltir. Genç kalmanın bir sırıda neşeli olmak derler hani... Öyleyse bizlerde genç kalabilmek için daima neşeli olmaya gayret gösterelim. Ama, neş'emizi bulabilmek içinde arada sırada eğlence geceleri tertip edelim, ne dersiniz ?

Nadir Celil

Halkın neşesine
neşe katan
babalardan
bir tanesi

Ahmet Hüseyin

ÇEYREK ASIRLIK KÖYÜMÜZ PRAHRAN

geçen sayıdan devam .....

Bundan dolayıdır ki, Prahran'e yerleşme hızlanmıştı. Bu bölgede ilk defa 1854 Nisan ayında Chapel Street'te halk toplantısı yapıldı. Toplantının maksadı sokak ve Prahran semtinin düzenlenip çamurdan kurtulması için devletten yardım istemektir. Halk arasında 100 pound (İngiliz lirası) toplandı.

Aralarından Miller veznedar, Zohramp sekreter seçildi. Bir yıl sonra 1855 te ilk belediye encümenlerini seçtiler ve ilk iş olarak bölgenin sınırları çizildi.

Şubat 1856 da yapılan ilk seçimde 296 oyla Sargkont ve 138 oyla Oliver idareye seçildiler.

O yıllarda Australya'da altın arama çok yaygındı. Bundan Prahran halkı da etkilendi. Guruplaşarak nakit paralarını bir araya koydular ve altın aramaya çıktılar.

Altın arayanlardan Prahran'nin ilk şanslısı Sianto oldu. Sianto bulduğu bir pound (450 gram) altından aldığı parayla Chapel Street'te bir dükkân açtı.

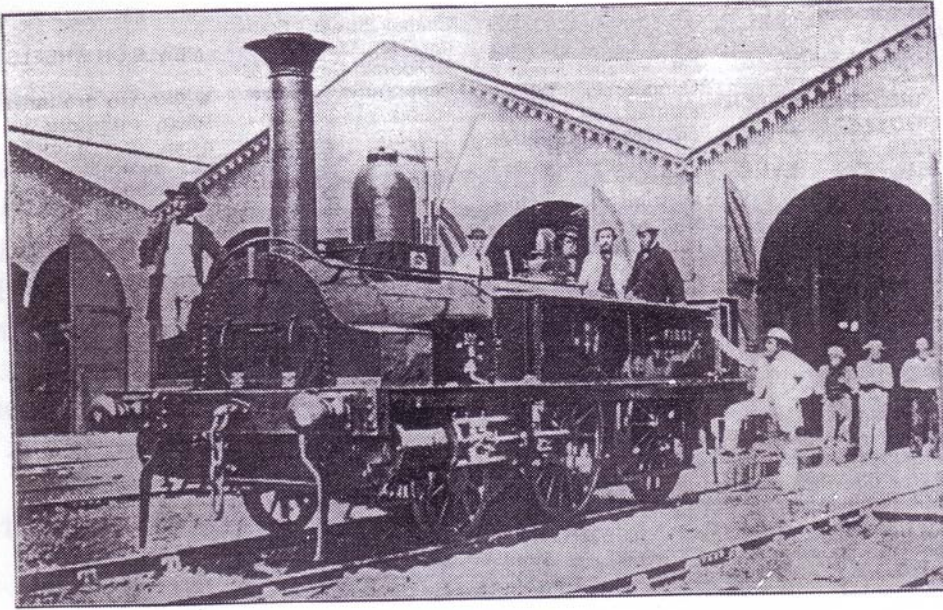
Toplu taşımacılık iki atın çektiği araba ile yapılıyordu. Sabah saat 8.30 Melbourn'a ayrılan araba akşam 5.30 da geri dönüyordu.

Bu yolculuk şahıs başına 2 peni idi. Daha sonra Toorak'ta beş kişilik motorlu araba kullanılmaya başlandı. Şehrin ortasından geçen Yarra nehrini halk, ufak kayıklarla karşıya geçiyordu.

Aralık 1859 da ufak motorlu 40 kişilik tren yeni yapılan Windsor istasyonuna ilk seferini yaptı.

1860 yılında Prahran'nin nüfusu 4000 civarındaydı.

Hazırlayan **Yusuf Kapancı**

Bu günümüzü iyi kötü ardımızda bıraktık, yarın yeni, yepyeni bir güneşin doğuşu beraberinde bizlere neler neler getirecek kimbilir? Bu günden yarına nede çok umutlarımız var. Halbuki bu günümüz içinde dün ne umutlarla beklemiştik. Tüm umutlarımızı kaybedince, hemen yarın var deyip kendimizi avutmaya çalışırız. Yarınlar bitmeyeceğini bildiğimiz için tabi.

Buna inanıyorum ki, umutlarımızı yıkmak, kırmak bizim elimizde. Biz istersek günlük yaşantımızı bir cennet eder, istersek te bir cehenneme döndürürüz.

En büyük problemlerin bile bir çözümü vardır, bunu çözmek yine bizim elimizdedir.

Her konuya iyimserlikle yaklaşsak, kâlp kırmadan söz dinleyerek harekete geçsek en büyük problemlere bile kolaylıkla çözüm buluveririz.

Bir elin
nasıl birbirine
öz kardeşler
olarak
bilile
çok farklı
olabiliyor.
toplum ve

HAYAT KIRGINLIKLARA DEĞERMİ ?

parmakları
benzemiyorsa
fiziksel
benzeseler
birbirinden
yapıda
Peki o zaman
insanlar nasıl

birbirine benzesin, aynı görüşte olsun, maalesef bu imkansız. Fakat bazılarımız bunu hâla ayırtedemiyoruz. Karşımızdaki kişi bizim kişiliğimizin seviyesinde değilse onu hemen dışarlık edip, ondan elimizden geldiği kadar uzak durmaya çalışıyoruz. Neden ? ... Çünkü o bize göre uygun bir arkadaş olamayacağına inandığımız için tabi.

Kendimizi ondan daha üstün , daha dürüst veya daha tahsilli bulduğumuz için, o şahsın kişiliğini tanımaya bile tenezzül etmiyoruz veya onu olduğu gibi kişiliği ile birlikte kabullenemiyoruz.

Ya bizim gibi olacak, ya da aramızda böyle kişilere yer yok. Bazılarımızda karşımızdaki şahsı geçmişiylen ölçer biçeriz, ona bir şans bile vermek aklımızın ucundan geçmez, soruyorum: Ya bizler dörtlümlükümüyüz, hiç mi kusurlarımız yok ? . Ama büyük ama küçük muhakkak hepimizin hataları da kusurları da olmuştur. “Kusursuz bir Allah’tır” derler ya ben bu söze gönülden katılıyorum.

Sevgili okuyucular, toplumu yapan biz insanlarız. Toplumun içinde her türlü insanlar olur. Bunlar bizim insanlarımız yani bizler. Eğer bizler birbirimizi tutmayıp aramızdan sınır dışı yaparsak, birbirimize dost elimizi uzatmazsak hiç bir güzelliği fark edemeyiz, hem huzursuz olur, hem huzursuzluk yaratırız.

Toplum içinde birlik ve beraberlik her zaman güzellikleri ortaya çıkarır. Her şeyin başı HOŞGÖRÜ ve SEVGİ olduğuna inanıyorum.

HANE LERE ŞENLİK DOSTLAR

Bu defa sizlere politikadan söz etmek istiyorum. Bir çoklarınız televizyondan veya radyodan işitmişsinizdir. Geçen hafta Liberal partinin Viktoria eyaletinin başına gelişinin üçüncü yılını kutladılar. Eğlence gecesinin biletleri bin dolara satılmasına rağmen, partililer ve taraftarları bu parayı gözünü kırpmadan feda ettiler. Tabi, hani bizde meşhur bir ata sözü vardır "Kazın geleceği yerden tavuk esirgenmez" diye. Demek ki taraftarlarının neler beklediklerini veya neler elde ettiklerini siz düşünün artık.

Şimdi olanları basitleştirerek konuyu ele almak istiyorum. Benim şahsi görüşlerim : Bu güne kadar Liberal parti başkanımız gibi **hane lere** düşkün bir başkan görmedi bu eyalet ve bu millet. Viktoria da bilmem ama Melbourne'de el atmadığı **hane** kalmadı hemen hemen. Bizler bu **haneleri** iki guruba ayırarak değerlendirebiliriz.

Birincisi: Köşeyi dönen **hane ler**

İkincisi: Ocağı sönen **hane ler**

Köşeyi dönen **haneler**: Başta kumar **hane ler**. Bunların başında bulunan para babaları, bir yılda servetine servet kattılar. Kaybettiği parayı yeniden kazanmaya çalışan zavallı normal babalar, batağın içine battıkça battılar.

Meyhaneler:

Meyhane ve alkollü içki içilen yerler de millete olan hizmetlerini geliştirerek, milleti daha fazla uyutmaya, uyumayanlara uyuşturucu satmaya, daha fazla kazanıp, daha çok köşe kapmaya çalışmışlardır.

Kerhaneler:

Kerhanelere gelince, reklamları televizyon sayesinde evimizin içine kadar

girerek, gözlerimize sık sık takılmaya, çoluk çocuk tarafından bakılmaya, gençlerin böylesi bataklıklara çekilmeye, eşler birbirinden sıkılmaya ve kurulu yuvalar yıkılmaya başlamıştır.

Hapishaneler: Müşterilerinde artış gözlenen bir diğer **hane** de **hapishaneler** olmuştur.

Ocağı sönen **hane ler**: **Hastahaneler** Okul ve **Dershaneler**, **Tımarhaneler**.

Hastahanelerin bir çoğu kapatılarak uzun bir hasta listesi oluşturulmuş, veya hastaların evde kendi kendilerini tedavi etmeleri ön görülmüştür.

Okul ve **Dershaneler**:

Okul ve **Dershanelerin** bir çoğu kapatılarak, kiminden de kesintiler yapılarak çocukların zayıf bir öğrenim görmesi, kendi kendini eğitmesi, daha sonraları da okulu da okumayıda terk etmesi, sonunda eline çantasını alarak bir fabrikaya işçi gitmesi, veya sokaklarda başı boş gezmesi daha uygun görülmüştür.

Tımarhane lerde devletten nasibini almış, bütün zavallı hastalar sokak ortasında kalmıştır.

Görüldüğü gibi hep zavallı ve yardıma ihtiyacı olan kişilere götürülen hizmetlerde kısıtlanma uygulanmış, eyalette bütün işler zenginleri zengin edecek şekilde pilanlanmıştır. Muhtemelen 1996 da yapılacak olan seçimlerde seçmenlerin bu konuyu dikkate almalarını diliyoruz.

F. Reşitoğlu

SİZİN KÖŞENİZ

KADIN...

*Bir heykel gibi dik ve mağrursun ey kadın!
Yaratan seni nasıl yaratmış yoktur başka üstadın.
Endamımla yürekler yakar, bakışınla vurursun,
Gönlümde açan bir çiçek gibi taptaze durursun.*

oooooooo

*Güzellik damla damla sende birikmiş
Bir gonca gül, bir tane olmuşsun
Yaratan sana öyle özenmiş ki,
Yüzde güzel, tende güzel solmadan durmuşsun.*

oooooooo

*Manada güzel, ruhta güzel sen bende güzelsin,
Bakışınla çıldırtır sitemlerinle beni üzersin.
Sazımda mızrap, dilimde name, nefesimde neysin,
Sen benim gönlümde yatan ölmeyen bir dilbersin.*

Nadir CELİL

FIKRALAR

KAZ OLUYORSUN

Adamın biri bütün ömrünü iyilik yapmakla geçirmiş. Tek umudu öbür dünyada melek olmakmış. Ölmüş, Saint Pier kendisini karşılamış, defterini ele alıp incelemiş ve başını sallamış:

- Yahu sen bir buğday tanesi bile çalmamışsın.

- Evet çalmadım, muhterem peder!

- Peki evladım, hiç mi yalan söylemedin?

- Hayır muhterem peder,

- Çapkınlık filan?

-Ömrümde kadınlardan hep kaçtım, muhterem peder.

Saint Pier dönmüş, öbür meleklerle:

- Buna kanat takın!...

Adam memnun:

- Melek oluyorum değilmi muhterem peder?

- Hayır kaz oluyorsun!...

KARIŞTIRDIN MI?

Deli, eğilmiş, akıl hastahanesinin havuzundan su içiyordu. Bir iki yudum aldıktan sonra ayağa kalktı, yüzünü buruşturdu, ağzındaki suyu tükürdü... Oradan geçmekte olan başka bir deli, yanına gelip kaygı ile sordu:

-Hayrola ne oldu?

-Hiç... diye yanıt verdi birinci deli.

-Havuzda iki şeker atmıştım. Ama yine de tatsızdı.

İkinci deli güldü:

-Tabii tatsız olur ya ... suyu karıştırmadın ki...

HANGİSİ

İki adam iddiaya tutulurlar abdest yüzünden. Tesadüfen orada geçmekte olan Nasreddin hocaya

"Hocam sana bir sorumuz var" derler.

-Ben, bir abdestle üç dört namaz kılıyorum, benim namazım kabul olurmu?

Diğeri:

-Ben her namaza yeni abdest alıyorum. Bunların hangisi daha efedirdi?

Hoca:

-Bunda iddia edilecek ne var. Birinizin dini sağlam, diğerinizin dibi sağlam.

GÜZEL SÖZLER

Kötülüklere kötülükle mukabele insanda ciddi bir kusur ve eksiklik.

Kötülüklere iyilikle mukabele ise civanmertlik ve alicenaplıktır.

Akıllı insan, düşündüğü her şeyi söylemez, fakat söyleyeceği her şeyi düşünerek söyler.

İnsanları yalnızca soyut bir sevgi ile sevenlerden daima çekinmek gerekir.

SAĞLIĞINIZ VE GÜZELLİĞİNİZ

Sağlık ve güzelliğimiz için her zaman hatırlamamız gereken bir kaç hususu dikkate alalım.

* Kadınlar ve genç kızlar başkalarını taklit etmeden, özentiyeye kapılmadan ve şahsiyetlerini bozmadan güzelleşme bilmenin yolunu bulmalıdırlar. Aksi halde kendilerine has özellik ve şahsiyetlerinden uzaklaşıp ve ayrıca da bir sürü yanlış işle yapmış olurlar.

* Unutmamak gerekir ki her şeyde olduğu gibi güzelliğin veya güzelleşme bilmenin birinci şartı sıhhatli olmaktır. Dikkat ederseniz sıhhat bozulmaya başladıkça kadınların güzellik konularındaki şikayetleride artar.

* Hakiki ve tabii bir güzellik, içimizden dışarıya akseder. Tabiat güzelliğin dostudur. Temiz hava, güneş, ısı, ışık, taze ve iyi gıda güzelliğin büyük dostu tabiatın ise yardımcılarıdır.

* Güzelliğin bedeli arzu, sabır ve zamandır. Bu bedele karşılık elde edilen sonuç gençlik, mutluluk ve sevgidir. Hepinize mutlu ve güzel günler sevgili okuyucular.

Sihem İmam Hüseyin

NOT:

Her zaman bu sayfada verdiğimiz sağlık köşesini konumuzun geniş olması nedeniyle bu sayfaya sığdıramadığımızdan dolayı dergimizin ilavesi olarak veriyoruz. Kadın sağlığını ele aldığımız bu sayımızda hepinize sağlıklı günler dileriz.

YETİŞKİN İNSANA OLAN İHTİYAÇ

Fakülte de okurken tutmuş olduğum notları karıştırdım. Notlarım arasında hocamın bizlere sorduğu ve cevabını istediği bir soruya rasladım. Derste hocam şöyle diyor: “Harpte başarı için insanın rolümü,yoksa modern silahların rolümü daha büyük” ?

Bu soruya şöyle cevap vermişiz:

Savaşta kullanılan silahları, uçağı, atom bombasını, motorlu araçları yapan insandır. 1965 te Mısır-İsrail harbin de, Mısır nüfusca büyük olmasına rağmen İsrail’e yenilmiştir. Elinde bulundurduğu Amerika ve Rus silahlarını kullanamadığı için harbi kaybetmiştir. Sanattan sanatkâra doğru gidersek insanın üstünlüğü ortaya çıkar diye cevap vermişiz.

Kâinata insanın yeri ve değeri Bâkara süresinin 31. 32.ayetlerinde açıklanmaktadır.

“Allah bütün isimleri Adem’e öğretti. Bundan sonra bu isimleri meleklere arzetti de, eğer insanlardan üstün olduğunuz iddianızda sadıksanız, hadi, bunların isimlerini bana haber verin. Onlar, Allaha sığınırız, ya Rabbi, senin öğrettiğinden başka bir şey bilmeyiz biz” dediler.

Kur’anı Kerim insanı yetiştirmeyi hedef alan ayetlerle doludur. Çünkü Dünyada bulunan ham maddeler insan emeğine bırakılmıştır. Kur’an ın bu noktasını iyi anlamak lazımdır.Bazı insanlar bu inceliği anlayamadıkları için, Kur’an ı Kerimin bir fizik, kimya, matematik, biyoloji kitabı gibi, her şeyi anlatmasını bekliyorlar. Ama önemli olan yetişkin insandır. Profosör, Dr Seyyid Kutup şöyle diyor:

“Kur’an ın ele aldığı ve üzerinde işlediği madde, insanın bizzat kendisidir. İnsanın tasarruf ve intikadı, anlayış ve duygusu, hareket ve ameli, irtibat ve alakaları maddi ilimler aleminde çeşitli sınıfları ile meydana getirilen buluşlara gelince; bunlar insan aklına, tecrübelerine, insan aklının keşfettiği nazariye ve faraziyelere terkedilmiştir. O yüzden bu mevzularda tafsilatlı bilgi vermiyor. Çünkü verilmesi gereken o bilgileri, insanın bizzat kendisi tarafından araştırılıp bulunması istenmektedir”

Bu gün dünyanın iktisadi yapısına baktığımız ve islâmi mesajları incelediğimizde iyi yetişmiş insana önem verildiğini görmekteyiz. Bu konuda çok ciddi çalışmalar yapılıyor. Bizim yapmamız gereken, maddi sahada teknik bilgilerimizi arttırmak, müsbet bilgilerle gençlerimizi techiz etmek, öbür yandan bu gençleri faziletli, ahlâklı yetiştirmektir.

İlim, fazilet, ahlak sahibimüslüman sağlam otomobile benzer. Sağlam bir motora sahip olan arabanın direksiyonu bozuk olursa bu araba kaza yapabilir. Arabanın direksiyonu sağlam motoru zayıf olursa araba hızlı gidemez. Bu örnekte müslüman adam da direksiyon islâm ahlakı, motoru ise bilgisi olarak değerlendirilirse ikisi birleşince münevver insan ortaya çıkar.

Bir insanın yetişmesi için iyi yetişmiş insandan yararlanılması gerekir. Bir yumurtayı civciv haline getiren onun üstüne yatıp, yumurtayı ısıtan kuluçka halindeki tavuktur. Münevver, iyi yetişmiş insan, bilgisiyle, tecrübesi ve güzel ahlâkıyla insanları yetiştirmeye çalışandır.

Sevgili peygamberimiz bir hadislerinde şöyle buyuruyor:

“Büyüklerle oturunuz, alimlerden sorunuz, hikmet sahiplerininde aralarına karışınız”

(Keşful Hafa C.1,s.329,Hadis no. 1059)

Bu hadisi şerifte bilgi, tecrübe itibariyle bizden daha üstün olan kimselerle arkadaş olmamız, onlardan faydalanmamız ifade ediliyor.

Ayrıca, dini meselelerimizi uzman alimlerimizden sorup öğrenmemiz gerektiği dile getiriliyor.

Bir örnek vererek bu yazıyı tamamlamak istiyorum. Birisi gözünden rahatsızmış.Göz doktoruna gitmesi gerekirken hayvan doktoruna gitmiş. Hayvan doktoru kendisine hayvan ilacı vermiş, adının gözleri kör olmuş. Mahkemelik olmuşlar; hayvan doktoru, gözün kör olmasına sebep olduğu sorulunca, “Ben ne yapayım suç kensinindir. Göz doktoru varken niye bana geldi ki” ? demiş ve mahkeme sonucunda cezadan kurtulmuş. Gözü kör olan ise yanlış kapı çalmasının cezasını gözleriyle ödemiş.

Batı Trakya Türk İslâm Cemiyeti

Din görevlisi: **Duran Öz**

Sayfa 18*

